

Perjéssy-Horváth Barnabás első regénye meglehetősen erős aurájával, nyelvi könnyedségével, a szövegbe diákos szlenget beépítő elbeszélésmódjával megragadja az olvasót, és nem engedi el az utolsó jelenetig.

Perjéssy-Horváth Barnabás első regénye meglehetősen erős aurájával, nyelvi könnyedségével, a szövegbe diákos szlenget beépítő elbeszélésmódjával megragadja az olvasót, és nem engedi el az utolsó jelenetig. A hagyományait őrző Kollégium és a tömegkultúrán szocializálódott tanulók értékrendje érdekes szimbiózist alkot. A szerző önironikus látásmódja, humoros nyelvezete élvezetessé teszi a mindentudó elbeszélő meséjét, aki szociológusi alaposággal rajzolja meg egy igazi alma mater miliójét, beavat az iskola titkaiba, annak patriarchálisan egzotikus, sokszínű és hangulatos világba. A fordulatos cselekmény önéletrajzi alapra épül, amelybe természetesen ágyazódnak be egy érettségire készülő ifjú problémái. A katonai fegyellemmel működő, zárt iskola növendékei próbálgatják a szabadság kis köreit, mulatságos kalandokba keverednek. A regény főhőse, Centaur, a politikai szál mozgatója, beszédet mond Budapesten a március 15-i tüntetésen, és emiatt rendőrségi kihallgatásokra idézik. Aztán mégis kiutazhat az iskola énekkarával a nagy-britanniai kórusversenyre...